

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . f. 4.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „postanica“ se plačuje za navadno tistopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Pozorne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnici v gosposki ulici, blizu „treh kron“, na starem trgu in v namski ulici.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici v Hilarijanski tiskarni, naročnina pa opravištvu, „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Kokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

„Narodni dom“ v Ljubljani pa nemški „Schulverein“ na Bovškem.

Z Bovškega, sept. meseca. (Izv. dop.)

Res, lepa je ideja, sezidati v slovenski metropoli narodni dom, ognjišče, okolo katerega bi se zbiralo vse slovensko razumnost, ves slovenski narod. Kateremu praveu domoljubu bi ne poskakovalo od radosti srce, vidčemu, ponosno v nebo vzdigovati se poslopje, ki bi pričalo o vzajemnosti in zavednosti vsega slovenskega rodu, ki živi po lepih naših pokrajinah, po Kranjskem, po Štajerskem, po Goriškem, po Koroškem in Istrskem?

Ali vender — ?! Popraševati se pa moramo, ali je trenotek res ugoden in primeren tako velikemu narodnemu podjetju? Popraševati se moramo, ali nimamo zdaj še važnejših dolžnostij, ki so v najožji zvezi z obstankom našega premilega naroda.

Če malo ogledujemo našo mejo in preišljujemo, kako se tež naše slovenske vasi in trge ob mejah razirja nemški in italijanski jezik, tedaj nas mora navdati največa skrb za obstoj našega naroda. In kaj delamo proti temu, kaj storimo proti poneinčevanju in proti poitaljančevanju? Nič, čisto nič. Mirno roke križem držimo in pričakujemo mirni, kakor ovce, da nam sovrag zasadi zadnji udarec v bolno naše telo. In vendar čujemo dan za dnevom bombastične fraze v nekaterih novinah, da se narod giba, da narod napreduje, da je zavesten svojih pravic itd. In v znamenje zavesti naj se zida v slovenski prestolici palača, ki naj pričča še poznim rodovom o požrtvovalnosti in domoljubju slovenskega naroda! In v tem ko se vseh požrtvovalnost in domoljubje koncentruje na zidani „Narodnega doma“ v Ljubljani, kamor se ne more zalezti poničevalni čiv, nam sovražnik na meji požira sad za sadom, nam odjema košček za koščkom. V dokaz, da je temu tako, naj opozarjamo za sedaj naše čitatelje le na vedno širčči se germanizem na Bovškem.

Znano je, da je bila spodnja Koroška od nekaj slovenska, znano je, da na Bovškem pred leti razuu izobraženih nikdor ni razumel nemškega jezika; da, še celo zadnja ljudska štev navaja na Bovškem same Slovence. In kaka je dan danes? Vsa spodnja Koroška je samo nemška, slovenskega jeziku na Trbižu in v Raiblu (Rablju) skoro nikdor več ne ume, na Predelu se govori še slovenski, a zraven slovenskega jezika govore že nemški, in otroci kmalu več ne bodo znali svojega materinega jezika. Tudi v Logu (občina nad Bovcem pod Predelom. Ur.) se širi čimdalje bolj nemški živelj, nemški značaj. A molčali bi k temu, ko bi šla vsa germanizacija naravno pot, ko bi je ne pospeševal umeten mehanizem, ki premaguje železna ozidja; molčali bi, svesti si, da bode še nekaj Soče poteklo po naši lepi dolini, predno se tukaj pozgubi naš narod. A ker vidimo nenaravne vplive, nenaravne agitacije za germanizem in za izpodrivljanje našega premilega jezika, moramo se vstavljati, moramo se vstavljati z vsemi močmi; a začeti moramo, dokler je še čas.

Sliši se namreč vznemirljiva vest, da vstanovi nemški „Schulverein“ na Predelu ali Logu nemško šolo; v krajih, kder ima uže zdaj imenovano društvo nekaj podpornikov in hudih agitatorjev.

Da se občina ne bode branila nemškega navala, je sklepali po mišljenji ložkega občinskega zastopa; da se temu tudi vladni krogi na Primorskem ne bode upirali, nam ni treba še posebe trditi. In kaj bode posledica vsemu temu? Ker prave slovenske ljudske šole v Logu in na Predelu ni, bodo pošiljali vsi starši svojo deco v nemško šolo in to tem rajši, ker mislijo neki Bovčani, da brez znanja nemškega jezika ne morejo živeti. In kaj bode zopet posledica temu? Posledica bode, da slovenski otroci ne bodo hoteli več govoriti slovenskega jezika, da se ga bodo sramovali, da ga bodo sovražili in preganjali, kakor pravi odpadniki. In kaj bode zopet posledica temu? Da bode v desetih letih ves naš staroslavni Predel, naš čivar proti nemškemu nasilstvu, germaniziran. In kedar bode enkrat nemško nasilstvo prekoračilo mogočno mejo, ki je bila do zdaj najhujši jez proti germanizaciji,

tedaj se bode lepo počasi brez ovir dalje širil, kakor reka, ki teče neovirana po planem. In s tem se bode sam ob sebi zidal nemški most do Adrije.

Take so razmere na Bovškem, in skrajni čas je uže, da začnemo misliti, kakó bi se ustaviti germanizaciji na Bovškem. Kaj delajo naši politiki? Ali so jim razmere res neznane; ali jih nočejo poznati? Može, državni in deželni poslanci, zberite se ter ukrenite kaj proti poneinčevanju! Kaj nam pomaga velikausko poslopje „Narodni dom“ v Ljubljani, če nas ob meji vrag požre? Združite se tedaj, veljavni može, in rešite nas narodne pogube! In kedar bode ob mejah vse varno in mirno, kedar se nam od zunaj ne bode več bati ljutega sovražnika, kedar bode tedaj narodna zavest ob mejah popolnoma utrjena, tedaj bodemo smeli skrbeti tudi za odličje našega glavnega slovenskega mesta. Tedaj naj se svobodno vzdiga proti nebu poslopje, ki bode pričalo o zavednosti slov. ljudstva! Ali do tedaj bi bilo krasno poslopje gola ironija na našo zavednost. Naj bi te besede ne bila brez vspeha!

Iz deželnega zbora kranjskega.

Kakor znano, je imel ta zbor prvo sejo 4. sept. Slovenci so brezvspešno laul in letos upali, da se razpusti zbor, ki je imel ne samo nenaravno večino, ampak tudi, ker je bila ta večina vzrasla po čudnih, in, kakor očitno, brez preklica, trdijo, tudi po nepostavnih potih. Deželni poslanci slovenski so se zbora udeležili tudi letos s trdno nado, da bo ta poslednja sesija, v kateri bodo nasprotniki po svojih naklepih sklepali nad 95% večine slovenskega naroda na Kranjskem.

Ko je dež. glavar g. grof Thurn odprl prvo sejo s slovenskim in nemškim ogovorom, je naznanil dež. predsednik g. Winkler, da letos ne bo posebnih vladnih predlogov na vrsti, razun predloga o cesti iz Zaveden na Primorsko, za katero je odločila vlada 10000 gl. podpore, in katera naj bi se kmalu dodelala. Pri volitvah v odseke so bili izvoljeni: v fin. odsek: dr. Kaltenecker, Dežman, Schaffer, Lukman, Vesteneck, Apfaltrern, Schrey, Poklukar, Vošnjak, Navratil, Potočnik; v gosp. odsek: Detela, Pakiž, Pfeifer, Vošnjak, Dev, Dežman, Gariboldi, Taufferer, Kaltenecker; v odsek za pregledovanje letnega poročila: Klun, Robič, Potočnik, Dev, Gutmannsthal, Savinšek; v peticijski odsek: Grasselli, Lavrenčič, Taufferer, Dreo, Lašan.

Narodni poslanci se volitve v fin. odsek niso vdeležili; nemškutarji so pa svojevoljne izvolili 4 Slovence v ta odsek, pa ti niso stopili vanj, zato ker je sedel v njem Vesteneck, s katerim pa niso hoteli skupno delovati. Videlo se je že v prvi seji, da so naši poslanci in slov. poslušavci nezadovoljni. Veselo je bilo samo poročilo dež. glavarja, ki je naznanil, da prej ko ne dojde cesar sam na Kranjsko k 600 letnici dne 11. jul. 1883, in da ta zbor pričanja svoje poslednje zborovanje.

V drugi seji, v kateri se je prikazal tudi Vesteneck, so staveli slovenski poslanci dobro utrjeno interpelacijo na dež. predsednika z vprašanjem: Ali bi ga ne bila volja, vis. c. kr. učnemu ministertvu priporočati, da namesto sedanjih 11 nastavi za celo deželo le tri ali štiri samo za ta posel odličene c. kr. okrajne šolske nadzornike?

Narodni poslanci so dokazavali, da se šole doslej slabo nadzorujejo, ker nadzorniki opravljajo tudi svoje aktivne službe, in da se je tako nadzorstvo že odpravilo na Neže-Avstrijskem, Štajerskem, Primorskem itd. Dež. predsednik je obljubil dati odgovor, potem ko mu dojde vodilo od ministerstva.

V 4. seji 7. sept. sta bila izvoljena dr. Vošnjak in vit. Gutmannsthal, da bi šla z dež. glavarjem kot deputacija kranjske dežele poklonit se cesarju, ob njegovem dohodu v Trst. O lepem sprejemu te deputacije, in da je bila na obed povabljena k cesarju, smo že poročali. V 4. seji se je dovolilo 50 gl. podporo društvu za bolne dijake na Dunaji in za kranjske di-

jake 200 gl. še posebe. Ker niso hoteli 4 narodni poslanci vstopiti v fin. odsek, so bili izvoljeni na mesto njih: Lašan, Gutmannsthal, Savinšek in Taufferer. Takó so v tem najvažnejšem odseku odločevali letos samo nemškutarji.

V 5. seji 13. sept. je predsedoval dež. glavarja namestnik g. P. Grasselli, in je vodil zborovanje gladko in v lepi slovenščini. Po končani seji, se je prebrala po g. Klunu sestavljena interpelacija narodnih poslancev do g. dež. predsednika o delovanji nemškega „Schulvereina“ na Kranjskem. Interpelacija, na katero se bomo tudi v našem listu še ozirali, je obsirna, in se končuje takó le: „Z eno besedo, nikakor ne smemo in ne moremo trpeti, da bi nemški „Schulverein“ naše šolstvo motil, naše ljudstvo dražil, naše nadzornike in učitelje pridil ter k zanemarjavanju njihovih dolžnosti zapeljeval!

Zato stavimo podpisani gledé na tukaj omenjene dogoitke do preblagorodnega gospoda c. kr. deželnega predsednika sledeča vprašanja:

1. Ali mu je početje nemškega „Schulvereina“ na Kranjskem znano? 2. Ali mu je znano, da to početje dela zdražbe med nemškimi in slovenskimi prebivalci in med ljudstvom napravlja veliko razburjenost? 3. Ali misli, da je tako početje nemškega „Schulvereina“ brez vse škode za državni blagor in da se dá z našimi postavami sploh strinjati? 4. Ali mu je znano, da ima „Schulverein“ ravno med c. k. služabniki svoje najgorečnejše privrčence in najmarljivejše agente? 5. Ali ga je volja uničiti drugi, postavam nasprotni sklep c. k. deželnega šolskega sveta kranjskega o šoli maverlski? 6. Ali se je uže zaukazala, ali pa se sploh misli zaukazati disciplinarna preiskava zaradi dogodkov v Maverlu in Dragi?

V Ljubljani 19. septembra 1882.

Klun, Navratil, Svetec, Vošnjak, Poklukar, Pfeifer, Bleiweis, Zarnik, Grasselli, Detela, Robič, Potočnik, Pakiž, Lavrenčič.

O 5. in drugih sejah prih. Zbor je bil sklenen 9. oktobra.

Dopisi.

Kanal, 9. oktobra. Naša šola je razupita (hvala dotičnim) kot najslabša v celem okraji in morda tudi daleč na okrog. Drevo se pa najbolje spozna po svojem sadu, in slabo drevo dobrega sadu ne rodi. Poglejmo toraj, kak sad rodi naša toliko razupita šola. Letošnje leto je vsolanih dijakov v raznih višjih in nižjih šolah, kakor sledi: 2 jurista, 3 bogoslovci, 1 šestošollec, 2 četrtošolca, 2 tretješolca, 1 drugošollec, 8 prvošolcev in 11 dečkov v četrtem, tretjem in drugem razredu deške šole v Gorici, skupaj toraj trideset dijakov slušateljev in učencev, ki so vsi tukajšnje šole pod sedanjim vodstvom obiskovali. Menim, da te številke vse bolj spričujejo, kakor nekatera litografrana sporočila, koliko je vredna razupita šola v Kanalu. Temu moram še dostaviti, da izmed lanskih gimnazijalcev (6) bili so trije z odliko, eden celo prvi, dva pa tretja v dotičnih šolah. Izmed fantičev, ki so deško šolo obiskovali, končali so večinoma prav dobro in eden izmed njih, ki je samo tretji razred obiskoval, preskočil je četrto in vstopil v prvi gimnazijalni razred, ravno tako tudi eden lanske leto, ki je potem prvo latinsko z odliko (bil je tretji) dovršil. Letos je šlo zopet na novo v Gorico 6 dečkov, ki so bili vsi sprejeti v tretji razred, 1 pa v drugi.

Vprašanje je zdaj, ali imajo v Gorici morda kak „Nürnbergertichter“, da kanalski dijaki tako dobro izhajajo, ali pa morda tudi tukajšnji učitelji k temu kaj pripomorejo s tem, da dobro učijo, mladini nim bistrijo in ji veselje do učenja v mlada srca vcepljajo. Kdo zamore to razsoditi? Sklep: Če pa že naša toliko razupita šola toliko mladine v srednje in više šole pošilja, akoravno ima fara kanalska le 2013 duš, koliko inteligeuce bo pa iz tistih šol, (se razume ljudskih) ki so na glasu v vseh sporočilih kot najboljše. Kot odgovor prosim enake statistike. — Ne vem pa

povedati, ali imajo naši nčenci in koliko od njih, beikaste, rujavkaste, kostanjve ali črne lase, in tudi mi ni znano, ali imajo ti božji otroci modre, ali sive ali rujave oči, pa tudi ne vem (pa brez zamere), ali so naši fantje in fantiči bele ali rujave kože. To preiskovati, zdi se mi prav nespametno, kajti vsakdanja skušnja uči, da človek ne študira s kožo, ampak s pametjo, Prešeren je pel: Naj bo kaša ali kaša, da je le dobro zabeljena.

Iz Bovca, 29. sept. Post festum. Zdaj, ko je naš viteški car že daleč od naših ponosnih gor, povemo prosto, da so v kljub nemčurkim navalom ti ponosni in nebo kipeči vrhovi še naši, da hranijo sredi med sabo zavedna srca Bogu, caru in narodu prezvesta. — Da je temu takó, priznati mora vsakdo, ki bil je priča slovesnosti, ki jo je prijazen naš trg pridelil svojemu vladarju na slavo. — Za par dni pred prihodom Nj. veličanstva bil je ves naš trg močno olepšan, a dne prihoda bil je Bovec ne več trg, ampak po vsem z vencí, slavoloki, (žalibog, da čisto brez slovenskih napisov! pis.) maji in zastvami okinčan v gorsko mestico. Poleg cesarskih, cesaričin in deželnih plapolalo je precejšnje število tudi slovenskih trobojnic v znak, da ta biva čili narod slovenski, „ki nikdar krenil ni v zvesobi—ki zvest ostane vekomaj!“ In prav s temi trobojnicami ob straneh črno rumene zastave hotel je slovenski Bovec n pokazati negaljivo najglobokejo vdanost svojemu plemenitemu vladarju. — In vendar! Koga bi srce ne bolelo, ko vidi, da ne sme svojega vladarja pozdraviti takó, kakor mu velewa srce! Pa če prav so se na vse kriplje trudili, da bi okinčanemu trgu dali neslovensk značaj, morali so priznati, da je ves ta trud bil popolnó zaman. — Kakor morski valovi, ki se v hudem viharju ob trdi skali v hitro minljive pene zdobé, tako so se one namere ob samem samrtem „Živijo“ zdrobile v prazen nič! — Na večer pa upam, so tudi bolški nemškutarčki nad gemenstvom v Bovcu zelo obupali! To pa tako: Tri društva imamo v Bovcu. Vsako se je potrudilo po svoje presv. vladarju izkazati najvišjo čast. Skupno priredila so vsa tri društva ob 7. zvečer bakljado. Naprej za svojo, 6 mož broječo šicenbando koraka šicenbund z lampioni; sledi mi dobro vbrana godba briskih veteranov, igraje slov. stopaje; pride na vrsto prekrasna, za to slovesnost kupljena zastava bovške čitalnice in več nego 40 čitalničarjev s torčami in za čitalničarji stopa ponosno okolo 100 vrlih bovških veteranov zopet z lampioni. V takem redu pride bakljada od severne strani Bovca pred pošto ter se tukaj vstavi takó, da pridejo čitalničarji na balkonu pošne dvorane stoječemu vladarju ravno nasproti. Kako je presv. cesarju to slov. petje dopadalo, pokazal je sam s tem da je ves čas med petjem stal na balkonu v dežju, da je po končanem petju čvetero pevcev pozval k sebi, se jina izrazil, da ga to močno veseli (Es freut mich sehr) ter se jim zanje sprelepo zahvalil. — Ta ljubeznjivost presv. cesarja vžgala je v ljudstvu nepopisno veselje in največo navdušenost.

Vi, slovenski materi izneverjeni sinovi, bovški germani, ki ob vsakej priliki narodno zavednemu Bovčanu očitata namere panslavistične in Bog vedi še kake, ste li videli, kakó je presv. vladarja oveselila pesen slovenska? Ste li videli, koliko časa je ves gijjen naše petje poslušal? Ste li izpoznali, da gori našemu preslavnemu vladarju plemenito srce ne le za Nemce, ampak „za vse podložne milijone“, toraj tudi za borni narod slovenski, kateremu se Bovčani hočemo vedno s ponosom prištevati; zavednemu Slovencu gori srce v ljubezni do presv. cesarja in presl. hiše Njegove! Še to ko so bile slov. trobojnice 11. p. m. s slavolokov in drugih prostorov izginile, pride uradnijski hlapec P., baje poslan od kakega našega prijatelja (?) nad vdovo M. terrorizujoč jo, da mora slov. zastave poskriti na najvišje povelje! (Auf allerhöchsten Befehl, nehmen sie slov. Fahnen herunter). Ni li to največa, nezlaslišana drznost?

Iz tržaške okolice, 29. sept. — (Konec.)

Ker smo ravno pri najnovejih iznajdbah, naj še povemo, da čez rojansko faro se proteza Edisonova telefonova žica, katera glavno agenturo telef. sè Hotel Pensionom pri obelisku na Opčinah veže. V resnici moremo izreči, da živimo v veku, ko se moremo na milje i milje v daljavo pogovarjati; ne da bi se poznali, vidimo i v roko si sežemo. Pa stavimo, da ne bode preteklo leto, ko bomo imeli priliko govoriti i še o „fonografu“; t. j. o mašini „klepetulji“.

Zdaj pa udarjajmo na tužne strune! Mislimo spregovoriti nekoliko besedi o poboju ali o „rafiuiranem uboju“ in drugem. To se je prigodilo na Greti; na ulici pred h. št. 246; ljudstvo imenuje to hišo: hiša, ki ima dosti kaminov (dimnikov). Neža Pilek omožena, stara 54. l., doma iz Ljubljane, po domače znana Rezijanska; poslednji primček je dobila po možu, delalcu na kolodvoru, ki je doma iz Rezije na Laškem. Ko ta ženska proti večeru 9. sept. pride iz mesta domov, i ko ravno hiti mimo imenovane hiše, vskoči iz te neka Adamovka, katera jo prične preje obdelavati z jezikom, kakor je uže od nekdanj žen-

ska navada, na to jo zagrabi za vlase. Temu napadu je pa dal povod, kakor vsakemu, predolgi babji jezik. Na to vskoči napadnice mož (človek slabe prošlosti), za tem sio, nevesta, hči i nja mož — vseh neki je bilo 7. ki so z maščevanjem svojo srd hladili nad staro, neoboroženo ženo. So jo pobili na tla, jo mnogo pot ranili v glavo i na prsi tako močno, da so revile celó nekoliko reber prelomili, da je na mestu v rezavesti obležala. Hudodelci na to so zginili, kakor kafra. Pobito prenesejo v njeno stanovanje; a ni mogla več govoriti. Na g. lečnika svet je v nedelje 10. sept. prenesejo v mestno bolnico; kjer je uže popoludne ob 3 urah praminila. Tedaj ni res, kakor so drugi listi poročali, da je le pala; pri tem se pa toliko poškovala, da je umrla.

Moške je policija prijela i jih spravila na varno — pod ključ. Čulimo se pa, da sl. pol. ni i tudi z ženskami tako ravnala; ko vendar so i te, po našej sodbi, pri tem kanibalicnem poslu veliko rolo igralo: če uže ne glavne! Mislino, da i za nje (červavno so se iz hiše preselile) se bode našla roka pravice; če preje ne, o času obravnave neizogibljivo.

Druga neveča se je pa prigodila v c. k. dogani. I tu velja izrek: Največ nesreč pri delu se ravno ob nedeljah i praznikih pripeti. Skušnje so i tudi dokazale, da ta izrek je do pičice resničen. Van, zakonodajcem, priporočamo ga v pretres! Težak F. Trampuz je stal na vozu, na katerega so v balesprešano sero korisko nakladali. Skoro 64. mu možu se na polskem cestu zihane, pade z visokega voza i tako nesrečno, da koj n. mestu mrtov obleži. I to se je prigodilo v nedeljo 10. sept. (Vprašam), imati predstojništvo kaj voliti, da stare ljudi na tako nevarna mesta deat pošljijo? Vsaka smrt ima svoj vzrok, pravi pogovor. O ponesrečenca so rekali, da je padel i se ubil, ker je bil pijan! — Še manje se morejo pičanci na t ka deat pošljati, i sploh starih ljudi, ko vendar v c. k. dožari imajo mladih, čilih možij na izbor. Trečja tužna struna naj se glasi! Na poti, bože v klince i ovan, ki vodi nad Greto, preko griča Tistenika v se o tega imena, 20. t. m. v.šila se je med c. k. fin. stražo i tihotapci mala bitka. C. k. fin. stražnikov se svojim poveljnikom ali načelnikom je bilo 10, i tihotapev pa je bilo čez 24. Oboženi so bili z vreč mi kave i sladkorja. Tema je bila noč, o em ur uče blizu, ko c. k. stražarji zapazijo tihotapev. Na povelje, naj se ustavijo, odgovoré jim poslednji z revolverji. C. k. stražniki pa niso „šajbe“, da bi jim sužile v cilj i ti sprožijo na tihotapce 4 puške. Pri tej priči ostane na bojnem polju (a ne častnen) nek št. P. oče 5 otročičem doma iz Sela na Goriskem, i več „klobas“ (tako kontrabandirji imenujejo svoje vreče; a tudi „rokav“ i „mulca“ smo uže čuli) kave i sladkorja itd.

I še druga dva ranjenca, kakor se je nam pripovedovalo, st: se ločla drugi dan v mestni bolnici. Mrtveca so pa v jutro prenesli v mrtvašnico k sv. Juštu. Zdaj pa stvar preiskujejo. Tihotapstvo preje ali sleje gotovo svojo „kocko“ žalostno izplača. Tihotapci zapomnite si, kar pravi narod; „Kontrabandir ne dobi nikir računa (pravice)!“

V Via Belvedere pod škarpo v Škorklji so mnogo novih hiš nazivali; drugi mislijo zidati, i zavoljo tega so ti prvi prostor s plankami zagradili. Dvogovor med okoličanama. Prvi: Obrca! ano leto je že, kar je zagradu, kej jima neči, da ne st'ri zidat? Drugi: Oblastja! ménde čaka novih kart po tavženti. Tableaux!

Iz Trsta, 12. sept. Tržaško mesto napreduje ne samo po barvi znanih dogodkov, ampak tudi v dolgih in novih davkih. Lani je imelo 3.491.611 gl. 91 kr. rednih in 166.429 gl. 69 kr. izrednih, skupaj 3.658.041 gl. 60 kr. stroškov; dohodkov pa samo 3.491.768 gl. 58 kr. Primanjkljaja se tedaj kaže za 166.273 gl. 1 kr. Ni čudo, da skušajo mesto še bolj obremeniti. Pivo vsaj, itok drago, bo prej ko ne še draže, ker bodo po sklepu dež. zbora, od cesarja že potrjenem, odslej 50 kr. več od hektolitra plačevali. Vžitina bo znašala od hektolitra 8 gl. 20 kr. — Meseca sept. je letos došlo v Trst 39.885, lani istega meseca samo 18800 oseb. Vidi se, da razstava vendar vabi tujece v Trst, in upajo, da utegne razstavo ves čas odprtja obiskati kakih 800 tisoč oseb. Da bi se dohodki pomnožili, nameravajo obrok razstavi za 14 dni še podaljšati in v tem vstopnino znižati. Dohodki med podaljšanim obrokom bi se odločili Tirolcem in Korošcem, po povodnji poškodovanim. — Pravijo, da namerava bar. Depretis nekoliko popotovat proti Carigradu in vrniti se konec novembra. Sicer pa so govorice o našem namestniku vedno nezanesljive, ker so bolj ali manj tendenceosne. — Neverjetno se nam je zdelo, da bi bila ona 2 vojaka, godca, 30. sept. na lačiji po naključji ranjena, kakor da bi se bil možnar sam razpočil. Policija trž. je pač trdila takó; ali zaslislani kapelnik Čansky je pred sodnijo odločno izrekel svoje prepričanje, da se je nameraval onega dne za gotovo nov tentat. „Cittadino“, ki vidi med avstrijskimi narodi samo statistično zvezo, je tudi poslednje dni v posebnih sestavkih opominjal irredentovce, da naj bodo vendar pametni in previdni. Kazal jim je, kakó je sreča trž. mesta navezana na

avstrijske dežele ali „južno Nemčijo“, in da bi te dežele hot-le imeti trž. luko, tudi ko bi jih združila kaka druga politična moč, n. pr. Nemčija ali pa celó kaka slovanska skupina. Slovanov se seosebno boji in pravi, da je boljše udati se pogojem znane države (sc. Avstrije), nego pa slepo tirati jo v neznano in morda slabše položje. Ponavija, da laški živelj v Trstu ima dovolj moči za nadaljnji razvoj vsled predpravice trž. mesla in vsled „diritti storici“. O Trstu trdi, da je „paese nostro“ z ital. jezikom, in tega se je treba držati, pa varovati se, da bi se Slovani ne začeli gibati in razširjati. Takó „Citt.“, in kakor da bi bila vlada njegovega mejenja, hoče ista neki podpirati novo pol. društvo, z namenom, da bi se Italijanstvo tudi po taki poti gojilo in utrjevalo. Slov. trž. list je bil prej toliko pogumen; zadnjič je pa v posebnem sestavku pokazal pesimizem, kakoršnega še previdnejši slov. politiki niso vajeni. Bomo videli!

Politični pregled.

Na Dunaji so bili te dni visoki gospodje, oziroma gostje cesarske hiše: kralj grški, kralj srbski, princ Viljem pruski, tudi princ japonski Arisugara in drugi. Princ Viljem se je že odpeljal v Berlin; cesarjevič Rudolf z visoko svojo soprogo sta se bila pa že prej odpeljala v Prago. Kralju grškemu na čast je bilo sijajno kosilo pri cesarju. Grški in srbski kralj sta bila tudi dalj časa v pogovoru z ministrom Kalnoky-jem. Črnogorski knez je pa že doma.

Delegacije ste sklicani s cesarskim pismom v 25. dan sept. to pot v Budimpešt. Upajo, da se za vojaške potrebe letos ne bo po navadi zahtevalo; s tem bi se tudi deficit v drž. zboru zmanjšal.

Minister dr. Pražak je povzdignen v baronski stan vsled podeljenega mu reda železne krone druge vrste. — Slovanski listi so enoglasno svoje veselje izrazili nad spremenjeno in razširjeno postavo o volitvah v drž. zbor. Levičarjem pa ta postava ni po volji, ker ne bo jim po postavni poti mogoče priti z lahka do one večine, s katero je tirala pred Taaffejem Avstrijo politično in ekonomsko naravnost v pogubo. „Liberalci“ goriškega dež. zbora pa vidijo, da smo zdaj zreli za državnozbornske volitve, v tem ko se nam hoteli odrekati zrelost za dež. zbor!

Pomenljivo je, da je cesar preimenitno postavo potrdil ravno na dan svojega godu 4. okt.

Dunajski mestni svet je bil sklenil, da mestna hipotekna banka ne sme dovoljevati posojil na drž. papirje ogerske; ali Ogrí so zaropotali s Quos nos! in mestni dunajski zbor je svoj sklep preklical. Ali so dobili zasluženno broctisti dunajski mestni očetje, ki tožijo, da tuje vedno manj dohajajo na Dunaj, pozabivši, da jih oni s svojim časopisjem odganjajo!

Novoizvoljeni praški župan Černy je z jako pomirljivim govorom nastopil svoje častno mesto. Rekel je med drugim: „Ne želim, da bi zlata Praga, v kateri živiti obe narodnosti (češka in nemška) uže stoletja, bila bojišče, namenjeno v to, da bi se naroda med seboj pobijala in ščevala, temveč obema bojišče, da se povzdigneta do najvišje svetlobe prosvete, do idelov miru, umetnosti in vseh blagih ciljev.“ Ali Nemci niso zadovoljni s tako željo, in seosebno jih jezi, da je imenoval novi župan Prago slovansko, kar je v resnici.

Ogerski drž. zbor je začel svoje delo. Skupni proračun kaže 322¹/₁₀ mil. stroškov in 301 mil. dohodkov. Deficit znaša 21⁶/₁₀ mil. gold., skoro 9 mil. manj nego lani. Mnogi poslanci se ne kažejo judom prijazni, ker spoznavajo, da so cbubožali ogersko državo. V Požunu je sam župan obžaloval, da so judje v tamošnjem nemiru toliko lažij raznesli, da jih ni mogoče preklicavati in popravljati.

Hrvaški sabor tudi zboruje in so poslanci silno hudi na vlado, ker drži z Magjari. — Železnica od Senice v Sarajevo je že dodelana, in se že vozi po nji do Broda.

Zopet govoré, kakor da bi se jugoslovanske države sebi in Rusiji bližale, Avstriji pa odtegovale. Črnogorskega kneza zlasti črnijo, češ, da je prinesel obilo rubljev iz Rusije. Kralju Milanu pa da Rusi žugajo, da ga opozicija srb-

ska odstavi, ko bi jo ne hotel poblize kreniti k Rusiji. Sicer pa Nemci in tudi Ogri vse store, da južni Slovani ne morejo do takih narodov veselja imeti.

Ruski car je poslal na Dunaj novega poslanika. Ime mu je Lobanov Rostovski.

Ital. ministerski predsednik Depretis je govoril v nedeljo v mestecu Stradella o notranji in zunanji politiki. Hvalil je novo postavo o volilni pravici. N. fr. Pr. mu je pritegnila, pa pozabila, da je ona najbolj nasprotovala razširjenju volilne pravice v Avstriji. Min. predsednik je nadalje govoril o izvrstnih razmerah ali odnosih z drugimi državami; tudi z osrednjo Evropo, t. j. Nemčijo in Avstrijo, katerih pa z imenom ni izrekel. Angliji se je posebe laskal. O Irredenti ni znil, pač pa nekoliko ljudstvo krotil, češ, da zahteva preveč denarja za oboroževanje za zdaj. Govoril je prekrito in zvito, Avstrija bo pa vedela, kako se ji je obnašati in na prijateljstvo zanašati.

Iz preiskav o upornikih v Egiptu je zdaj dokazano, da so bili načelniki ves čas v zvezi in sporazumljeni s turškim sultanom. Ni čudo, da je nastala mržnja med Turčijo in Anglijo. Poslednja hoče upornike in zločince v Egiptu, tudi Arabija, ostro kaznovati.

Domače stvari.

Tržaški namestnik bar. Depretis se je mudil skoro teden ta v Gorici in je odšel v ponedeljek zopet v Trst.

Deželni stipendiji sta dobila od dež. odbora goriskega, in sicer Prosper Vitorri iz Zagrada 300 gl., da se izuri v pleteničarstvu, Iurij Trušnovc iz Cepovana 400 gl., da se izuri v strugarstvu in rezljarstvu. Obiskovala bosta tehnološki muzej na Dunaju od 1. t. m. do konca marca prih. leta. —

V cerkvi sv. Ignacija je predrzen tat pretekli terek, čez dan ob 11. uri ukradel s strauskega altarja zlatanino, ki je bila obešena okoli vratu podobne matere božje, škoda se ceni na 40 gl.

Dobrodelni koncert priredijo v Gorici 16. t. m., in sicer v namen, da bi se ustanovil zavod dojenčkom, katerih matere morajo hoditi na delo zunaj doma in ne morejo skrbeti same za otroke, bi utegnil toraj koristiti tudi slovenskim materam. Pela pa bo v tem koncertu c. kr. komorna pevkinja M. Wilt, poznana kot imenitna umetnica v dunajskem c. kr. opernem gledišču.

V poslopji goriskega društva „Ginnastica“ bila je v soboto zabava, in so dobili okoli 100 gl. dohodkov v prid pri vajah ranjenega gasilca. Ta namen je gotovo lep, kakor povdarja dopisnik „Indip.“ lepje je, da so se pevci obnesli. Ali drugi menijo, da bi bilo tudi lepo, ko bi ne bili ob cesarjevem dohodu pevci tega društva oboteli, in bi se bili tudi takrat z drugimi skupno obnesli.

K domači zabavi podpornega društva se je bilo nabralo preteklo nedeljo blizu do 50 glav. Počastili so bili društvo s svojo varčnostjo gg. dr. N. Tonkli, Pagliaruzzi ml., Mihalyko Vuga in pevovodja Komel. Šempeterski pevci so se z goriškimi vred prav dobro obnesli in gre jim vsa hvala, do so napravili prijeten večer. Iz začeta je bila družba nekoliko mrtva, ali toliko živahnejše je šlo potem, ko se je ogrela. Gospod pevovodja je objavil, da je pripravljen začeti podučevanje v petji koj, ko se pevci oglašé. Na odboru je zdaj ležeče, da društvenike k petju vabi in jih spodbuja; to mu bo toliko laže storiti, ker so nekateri udje že med letom željuc pričakovali, da se začne poduk v petji, ki daje draštvu življenje in moč. Ker g. predsednik zaradi bolehnosti ni mogel biti navzoč, je g. podpredsednik vodil društvo, in je imel dnevu primeren ogovor.

Pojasnoval je dolžnost, da se svečano praznuje imendan presvetlega cesarja, deželnega očeta. Trikratni živio! na cesarja je bil odgovor na njegove besede, na kar se je stoji zapela cesarska pesem.

Po končanem srečkanji so pevci še dolgo lepo popevali; med petje so se vrstile napitnice, katerih ena je veljala Mousig. Zornu, novemu škofu poreškemu. Ob 10. uri so društveniki in gostje veseli zapustiti sobo; pevci so pa še vkup ostali. — Da je bila udeležitev manja, ko pri prejšnji zabavi, krivo je bilo večidel slabo vreme, ki je društvenike doma zadržalo.

Odbor, ki se je tudi v Gorici ustanovil za pobiranje darov po povodnji poškovanim Tirolcem, Stajercem in Korščem v prid, je nabral doslej 801 gl.

„L' Eco del Litorale“ naznanja šeto: „Tudi v našem mestu se ukrene kaj za poškodovance Tirolskega, Koroskega, Stirskega in (kakor da ni bilo zadosti naših unesrečencev in kakor da bi imeli mi denarja čezobilo,) tudi za unesrečence Gornje Italije, ko vendar mora veljati glavno načelo ob enakih okoliščinah pomagati najprej in zadostno domačincem.“ K tej lekciji ni treba pristavljati druge. „Indip.“ je celó poročal, da se stori kaj samo za „Il Trentino.“

Ko je tržaško mesto odločilo 1000 gl. za dežele avstrijske, po povodnji poškodovane, je „Cittadino“ zastokal, zakaj se iz onega zneska ne bo delilo tudi poškodovancem v Ital. Benečiji, češ, da ti so conazionali (bratje po krvi) Tržačanom. „Triester Tagbl.“ oni list, kateremu je urednik slovaski renegat, dobro zavrača z „Wohltätigkeit ums Ec.“ in mu dokazuje, da Tržačani imajo v sebi več krvi slovanske, nemške in sploh drugih avstrijskih narodov, nego pa italijanske, in da smo avstrijski narodi in se bolj navezani po skupnih notranjih interesih, nego pa po krvi z narodi zunaj Avstrije. Tudi dobra lekcijs; ko bi le kaj izdala!

Družbe sv. Mohora kojge za letošnje leto so došle tudi v Gorico in se oddajajo v farovži poleg velike cerkve v Gorici. Kakor znano, dobi vsak ud letos 6 lepih kujzic.

„Edinost“ si je v poslednji št. od 11. t. m. postavila vreden spomenik tudi s tem poročilom: „Soča“ povdarja, da je bil popohoma neresničen dopis z Goriškega v predzadnji „Edinosti“ glede preč. poreškega škofa. Mi ne moremo vedeti, je-li bil resničen, ali neresničen, zadosti j nam, da ni bilo v njem nič slabega, hudega i škodjivega, i prepričani smo, da zaradi njega, razen „Soče“ nobeden ne bo jezika stegal. Naj im tedaj „Soča“ svoje veselje. Neresnica, katero moreno dokazati s vsaj 50 svedoki, pa je, da bi bil g. Naberger pri znanem banketu napival še enkrat namestniku in čudimo se, da „Soča“ to neresnico ponavlja.

Naš odgovor. Na pobalsko obliko in obnašanje v prvem delu navedenih stankov bi bil potreben odgovor pobalinski; zato se vzdržimo vsake besede. Kar pa se tiče ponujanih 50 svedokov, vsi skupaj, če niso bili pozorni, ne veljajo toliko, kolikor en sam, ki je pazno poslušal zastopnika tržaških okoličanov. Škoda zares, da si v „Edinosti“ našli toliko svedokov, katerih mlachnost in nepazljivost nikakor ne služi v čast in poklon ne njim, ne g. Nabergerju.

Sicer pa bi morali ves današnji list napolniti samo v odgovor poslednje št. „Edinosti“, ko bi hoteli odgovoriti na vse napade tega lista, katere je začel kopiciti tudi vsled našega mirnega, dejanjem odgovarjajočega poročila o slavnosti 24. sept. Gotovo bi bili želji „Edinosti“ bolj ustregli, ko bi bili tudi mi o vsem molčali, kakor so to neki drugi časniki — nepričakovano storili. Uredništvo „Soče“.

Preglednik (kontrolor) pri goriški pošti je postal poštni uradnik Peter Augscholler.

V Ločniku so imeli prešlo nedeljo ples, ki je dal povod tepežnici, pri kateri sta se dva brata ponesrečila. Starejši, oče petero otrok, v starosti od 2 mesecev do 9 let, je dejan v sveto olje za prejetimi ranami umri; mlajšega so vsega pobitega prenesli v goriško bolnišnico vsmiljenih bratov. Ta je po svoji neporednosti zakrivil tepež, pri katerem ga je starejši brat, ki je bil bolj mirnega značaja, le branil, kar je pa moral revež z življenjem plačati.

Pretepacvi so paglavci, ki so komaj šoli odrastli, pobalini od 15 do 17 let. Lepa mladina, pa tudi lepa županstva, ki kljubu tolikim nesrečam plese zaporedoma dovoljujejo. Kdo bo dajal odgovor za prelito krv?

Popravček. G. Jos. Goljevšek, lesni trgovec v Kanalu, ni dobil, kakor je bilo tudi v „Soči“ omenjeno, bronaste, ampak srebrno svetinjo na trž. razstavi. Tudi je bil izpuščen lekarnik g. Franzoni Ant. iz Kormina, ki je tudi dobil na isti razstavi srebrno svetinjo za kem. izdelke.

Milost cesarjeva. Veterancu tržaškemu Mih. Gašparšiču, ki je bil ranjen 2. avgusta po vrženi bombi, in so mu morali eno nogo odrezati, je cesar iz svoje privatne blagajnice podelil 300 letne pokojnine. Ranjenec kmalu ozdravi.

Odbor veteranskega društva je izračunal, da se je potrosilo za društvene potrebe in namene ob cesarjevem dohodu 1539 gl. 60 kr.; iz tega zneska so je izplačalo okoli 900 gl. za živež nad 800 veterancem. Došlo pa je društvu prostovoljnih darov 1451 gl. 72 kr., torej je iz svojega potrosilo samo 87 gl. 71 kr. Goriški knez in nadškof je bil podaril 50 gl., grof Nugent 100 gl., dež. odbor 550 gl. itd.

Odbor se darovalcem najtoplje zahvaljuje, kakor je tudi posebe zahvalo enoglasno izrekel predsed. pl. Catinellija za trud in vspehe, ki jih je resnično ob imenovanju priliki dosegel.

Oberdank, veleizdajalec, se ima zdaj, po končani preiskavi pred deželnim sodiščem, preiskovati pred vojaško sodnijo zaradi begunstva ob času vojske. Po Tr. Ztg. je v celici odločen od drugih in ga stražita 2

vojaka. Nosi pa še ono srajco, okrvavljeno vsled boja z žandarmom v Ronkih. Obnaša se cinično in predržno; dela se, kakor bi mu ne bilo nič mar, kaj se ž njim godi.

Rogasa, tudi veleizdajnik, ki je bil ušel v Ronkih, zbežal je bil na Italijansko. Zasačili pa so ga na Toskanskem; zdaj je zaprt v Vidmu. Videlo se bo kmalu, ali hudodelnika izročé ital. oblastnijs Avstriji. Ital. odvetniki, zlasti beneški, se upirajo s protesti, samo da bi Avstrija ne prišla mahinacijam na sled.

Na Vrhniki so v nedeljo blagoslovili čitalnično zastavo vpricho mnogo narodnjakov in obilega ljudstva. Dostojno obnašanje zbranega naroda je dobro dejalo odlični slovenski gospodi, došli po največ iz Ljubljane.

Novi goldinarski bankovci so se že začeli izdajati. Stari, dosedanji bankovci po 1 gl. se bodo še prejimali pri vseh drž. denarnicah do 30. sept. 1887. Od 1. junija 1887 naprej pa jih ne bodo jemali nikjer več ne za plačila, ne v zamenjo. Na novih bankovcih druge narodnosti prezirajo razun nemške in ogerske!

G. K. Glaser, prof. trž. gim., dobil je od cesarja samega za zdaj vsaj za 1 leto odpust, da bi nadaljeval svoje linguistične studije. Ministerstvo mu je bilo prošnje v tem zmisla odreklo.

Za „Narodni dom“ se je loterija dovolila. To bi bil en korak za namen, če ga hočejo sploh doseči. Naj pridejo še načrti o delnicah na vrsto; drugače ne bo šlo gladko!

Naznanilo in razlas. Novo šolsko leto na podkovski šoli ljubljanski se prične 1. novembra 1882. Kdor želi biti sprejet v podkovsko šolo, mora se izkazati: 1) s spričalom, da se je pri kakem kovaču za kovaškega pomočnika izučil, 2) z domovinskim 3) s spričevalom svojega župnika ali župana, da je poštenega obnašanja in 4) da zna brati in pisati slovensko. Za ravne učence dovolilo je vis. c. kr. ministerstvo poljedelstva za šolsko leto 1882/83 štiri stipendije po 50 fl. in vis. deželni zbor kranjski dve stipendiji po 60 fl., katere se tedaj razpisajo. Prosilci za stipendije imajo predložiti 1) potrdilo, da so uže dve leti kot kovaški pomočniki delali. Prošnje z dotičnimi spričevali imajo poslati vsaj do 25. dne t. m. glavnemu odboru c. k. kmetijske družbe v Ljubljani. Šola traja pol leta. Kdor preskušnjo dobro prestopi, more po postavi od leta 1873 patent podkovskega mojstra dobiti, ker sedaj brez preskušnje nihče ne more postati kovaški mojster. Nauk v tej šoli je brezplačen, vsak učenec ima skrbeti le za to, da si za šolski čas oskrbi živež in stanovanje ter potrebne šolske knjige. Stanovanje dobijo učenci za majhno plačo v šolski hiši.

Učenci naj se oglasijo vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovski šoli na spudnjih Poljanah. Ker je po slovenskih deželah še zmerom premalo v podkovstvu izučenih kovačev in zdravnikov kopitnih boležen, zato naj bi županstva svojo skrb obračala na to, da dobi vsaka občina vsaj enega dobrega kovača.

V Ljubljani, 6. oktobra 1882.
KAROL baron WURZBACH mp., predsednik c. k. kmetijske družbe kranjske. — Dr. KAROL vitez BLEIWEIS mp., začasni vodja.

Premenjena firma. Časniškim opravništvom in oznanjujočemu občinstvu že več let dobro znano opravništvu naznanil g. Heinrich Schalek-a, I Wollzeile, 12. je v svoji firmi izpustilo pristavek: „General-Agentur von G. L. Daube & Comp.“ Ker je g. H. Schalek svoje opravilo tudi do zdaj popolnoma samostalno in na svoj račun opravljal, zadeva ta prememba edino le zaznamovanje firme in nikakor ne njegovega delovanja.

Zahvala.

Za mnogostransko sočutje med boleznijo in pri smrti nepozabnega supruga, oziroma očeta
FRANA STRAUSGITL-NA
za mnogoštevilno spremstvo k zadnjemu počitkuosebno strelcem in veterancem izrekamo najtoplejšo zahvalo.

Zalujoča družina

V Bovcu, 10. okt. 1882.

Razpis službe.

Na slovenskem oddelku deželne kmetijske šole v Gorici bo 1. dne decembra t. l. izpraznena služba kmetijskega opravnika, kateri ima dolžnost opravljati skupe z učenci vsa kmetijska opravila na posestvu.

Opravnik dobiva letne plače 400 gl. v enakih odplačilih koncem vsacega meseca; zraven tega ima prosto stanovanje in 5 arov zemlje za svojo rabo.

Prosilci naj podajo svoje vloge z dokazi sposobnosti do 15. novembra t. l.

Razpis

službe učitelja III. plačilne vrste po postavi 4. marca št. 9 drž. zak. na štirirazrednici v Komnu kakor tudi na enorazrednici v Štorjah in službe učiteljice ročnih del na ljudskih šolah v Škrbini, Temnici in Kostanjevici vkup z letno plačo 200 gold,

Prošnje naj se po predpisani poti vložijo pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Sežani v dobi 6 tednov po prvem priobčenju tega razpisa v listu „Osservatore Triestino“.

C. KR. OKRAJNI ŠOLSKI SVET
v Sežani, 6. oktobra 1882.

M. BRAIDA,

prodajalec najnovejših rob, v Gorici, v Raštelu h. št. 23.

Velika zaloga klobukov za gospe z olupčavo in brez olupčave, cvetic, peres, trakov, žameta, kozuhovine, moških srajc, perila za gospe, kril iz feltra, modercev, nogovic, jop, različnih volnenih rut, krojaške in šiviljske robe, itd.
Po najnižji ceni.

Dr. Pattisonava vata za protin

najboljše zdravilo zoper

protin in revmatizme

vsake vrste, kakor: bolečine v obrazu, prsih, vratu in zobeh, protin v glav., rokah in nogah, trganje po udih, bolelost v hrbtu in ledjih.

Zavitke po 70 kr., polovca 40 kr., ima J. Cristofoletti, lekar pri črnem medvedu v Gorici na Travniku.

Dunaj. Pariz. London.

Čujte, glejte in strmite!

Skupno oskrbnitvo velike tovarne za anglo-britansko srebro, ki je prišla na kant, prodaja vse blagu zelo pod cenilno vrednostjo. Proti vpošiljati zneska ali proti podvzetju 8-60 gld dobi se izvrstna mizna posoda iz prefinega anglo-britanskega srebra (ki je stala prej 40 gl.), in vsak, ki se na njo naroči, dobi pismeno garancijo za 10 let, da ostane posoda bela.

- 6 miznih nožev s fino jekleno ostrino,
- 6 vilic iz pravega anglo-brit. srebra iz enega kosa
- 6 miznih močnih žlic iz anglo-brit. srebra,
- 6 f. žlic za kavo iz anglo-brit. srebra,
- 1 šib. zjemalnica za juho iz anglo-brit. srebra,
- 6 nožnih podlog iz anglo-brit. srebra,
- 1 močna zajemalnica za mleko iz anglo-brit. srebra
- 1 fina posoda za poper ali slakor,
- 6 fino izdelanih miznih tas,
- 6 lepih, močnih jajčnih kozarcev,
- 6 finih jajčnih žlic iz anglo-brit. srebra,
- 1 Krasna sreberna tase 30 cm. dolga
- 1 čajnik prve vrste,
- 2 krasna dvoranska mizna svečnika.

64 komadov.

Dokaz, da moj oglas

ni slepaesk

se javno zavežem, blago nazaj vzeti, če ne ugaja.

Cistilni prah za zgornjo posodo se dobiva pri meni

škatljica po 15 kr.

Kdor hoče torej imeti dobro in pravo blago, ne pa sleparije, naj pošlje zaupno, dokler ga je še kaj, z naslovom

J. H. RABINOVICZ, Wien,

Centralni-Depot der Anglo-Brit. Silberfabrik II.

Schiffsamtsgasse 20 a.

Cistilni hral za to posodo, škatljica po 15 kr.

POZOR!

Božjast.

Oni, ki bolehalo zaradi krča ali živcev, in vsi ki se zanimajo za take bolezni in iščejo gotovega zdravila, naj si zaupno priskrbe brošuro dr. Boas-a.

Brezplačno in franco jo razpošilja

DR. BOAS

Paris, Avenue Kléber, 10

Champs-Élysées.

Bela Parlagi, prej firma Brachfeld et Wellisch München, zdá Paris Avenue Wagram, 29 ne razpošiljajo več moje brošure ker sem jim jo odtegnil.

Tiskavnice (vinske prese)

najnovejša sestava, potrebuje malo prostora, tiskajo s podvojeno naglo. stjo proti prejšnjim tiskavnicam, so ročne, trdno in trajno sestavljene, es izdelujejo najmanjše do največje velikosti za velike vinorejce. Garancija, pričevala od 1000 že izdelanih tiskavnic. Pisane podobe in cene na zahtevo brezplačno in franco. Grozdni mlinci najnovejša sestava. Narožbe naj se podvižejo, na Dunaji II, Praterstrasse 68. Farik in Frankfurt a. M.

Obleka za gospe, dečke in otroke.

Vedno gotova obleka na izbiro.

Za

JESENSKI IN ZIMSKI ČAS.

Za gospe, dečke in otroke

zgornja suknja od 9-25 gold., cela zimska obleka od 12-35 gold., zimska suknja od 12-40 gold., zimske hlače od 32-14 gold., cela obleka za dečke od 6-14 gold., cela obleka za otroke od 2-10 gold., zaprti plašč Sacco od 5.50-16 gold., ogrinjalo za v hiši od 8.50-16 gold., suknja za štacuno od 5.50-14 gold., plašč za štacuno od 10.50-20 gold., ne re-močljiv deževni pašč od 12-17 gold., za dečke od 2-3 gold., gomaš od 1.20-3 gold.

Za gospé.

plašč za dež od 6-12 gold., zaprti plašč Sacco od 5-12 gold., zimska ogrinjalka od 8-30 gold., zimska jopa dolga od 13-40 gold., nepremočljiv plašč za deklino od 3-10 gold.

Ignacij Steiner v Gorici

nasproti nadškofjski palači

Pri njem je tudi velika zaloga vsakovrstne domač in tuje robe. Za lepo in trdno izvršitev naročil daje poročstvo.

Opava za gospe

Bergerjevo medicinsko

MILG SMOLE (THEERSEIFE).

Priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se skoro v vsch evropskih tizavah s sijajnim vspehom proti vsakovrstni nečistosti na polti,

sosebno proti kroničnim in luskinastim lišajem, hramam, nalezljivim hrasam, proti rudečemu nosu. ozeljmim, potanju nog, pihlaju na glavi in bradi. — Bergerjevo milo iz smole ima 40% smole iz lesa, n se bistveno razločuje od vseh drugih smol, ki se prodajajo. — Da se prekanjanju izogneš, zahtevaj določno Bergerjevo milo iz smole in glej na znani zavitek. V dolgih in hudih poltnih boleznih rabi se z vspehom na mesta mila iz smole Bergerjevo med smolnato-žvepleno mlo; kdor bi hotel imeti rajši to, naj zahtevo edino Bergerjevo smolnato žvepleno milo, ker zunanja ponorejanja so brezvspešni izdelki. — Kot neostro milo iz smole za odstranjenje nečistostij na polti, zoper hlasto na polti in glavi otrok, kakor kot neprekosljivo kosmetično milo za vmivanje in kopanje za vsakdanje rabo rabi:

Bergerjevo glicerina. milo iz smeie,

ki ima 35% glicerine in je fino perfumano.

Cena za komad vsake vrste 35 kr. s brošuro vred.

Glav. razpošiljavec: lekarnar G. Hell v Opavu.

Glavna zaloga za Gorico pri gg. lekarnarj.

F. Cristofoletti (Zanetti) in A. Franzoni.

PRODAJA

OGLJA IN PREMOGA

po znižanih cenah.

Ulica Usina št. 1.

JAKO VAŽNO

vsakteremu za oči.

Prava dr. White-jeva voda za oči od Traugott Ehrhardt-a v Grossbreitenbach-u v Turin-giji (Thüringen) slovi uže od leta 1822 po cel-em svetu.

Dobiva se steklenica po 1 gl. v Trstu v lekarni „Carlo Zanetti“ Via nuova 27 id v Gorici tudi v Cristofoletti-jevi lekarni na Travniku.

Zahteva pa naj se izrekoma samo dr. White-jeva voda za oči od Traug. Ehrhardt-a. Nobena druga.

Odlomki iz pisem: Gospo-lu Tr. Ehrhardt-u. Zdaj sem sam spoznal, da Vaša prava Dr. Witova voda za oči prav dobro služi, zato (sledi naročilo). Klein-Drensen, 1. 10. 80. vdova Baumgart. Dalje: Vedno boleham na obeh in Vaša prava Dr. Witova voda za oči mi dela prav dobro (sledi naročilo). Hausen, 6. 10. 80. Gospa Raedel.

Z dnevom 1. oktobra se je odprla v Gorici

NOVA ZALOGA ISTRSKIH VIN

prve vrste v ulici Via della Croce, h. št. 9., kjer se dobivajo na debelo ali pa zaradi složnosti družinam na drobno v posodah od 57 litrov naprej.

CENA PRAV NIZKA PO DOGOVORU.

IVAN DUDINE.

Temeljt pomoč

vsem, ki so v želodci ali trebuhu bolni.

Ohranjenje zdravja

nesanja se večjim delom na čiščenje in sraženje sokrove in krvi in na pospeševanje dobrega prebavljenja. Najboljše za to sredstvo je

dr. Roza življenski balzam

Življenski balzam dr. Rosov odgovarja popolnem vsem tem zahtevam; isti oživi vse prebavanje, nareja zdravo in čisto kri in truplo dobi svojo prejšnjo moč in zdravje zopet. Odpravlja vse težke prebavanje, osobito gojnas do jedi, kisló riganje, napetost, bljevarje, krč v želodci, zaslinjenost, zlato žilo, preobteženje želodca z jedili itd., je gotovo in dokazano domače sredstvo, ki se je v kratkem zaradi svojega izvsinega uplivanja obče razširilo.

1 velika sklenica 1 gl., pol sklenice 50. kr.

Na stotine pisem v priznanju je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote,

Velocenjoni gospod!

S toplo zahvalo Vam naznanjam, da mi je popolnem pomagal Vaš dr. Roza življenski balzam proti 8 mesecev trajajoči bolečini, to je proti stranskemu vjedanju na prsih, zaradi česar sem imel hudo napenjanje in želodčni krč.

Odkar rabim ta lek, sem popolnem zdrav in so dobro počutili, kar se mi prej kljub vsej zdravniški pomoči ni moglo posrečiti. Sprejmite torej moje srčno zahvalo, in priporočam to zdravilo vsem, ki trpé vsled enake bolečine.

Tineny Onjezd

Josip Tyrl, sodar.

SVARJENJE!

Da se izogne neljubim napakam, zato prošim vse p. n. gg. naročnike, naj povsodi izrečno dr. Rozov življenski balzam iz lekarni B. Fragner-ia v Pragi za-vežjo, kajti opril sem, da so naročili na več krajih do sili neuspešno zres, ako so sahalvali samo življenski balzam, in ne izrečno dr. Rosovega življenskega balzama.

Pravi dr. Rozov življenski balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragner-ja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecko der Spornorgasse Nr. 205-3

V GORICI: G. Cristofoletti, lekarničar; G. B. Pontoni, lekarničar. V OGLEJI: Damaso d'Elia. V TRSTU: P. Prendini, lekarničar; G. Foraboschi, lekarničar. V ZAGREBU: Sigm. Mittbach lekarničar.

Vse lekarne in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogerškej imajo zalogo tega življenskega balzama.

TAM SE TUDI DOBI:

Pražko domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnemejo, ali strdijo, pri bu-lah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri moški (mrtvi) kosti, zoper revmatične oteklino in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, roah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurje ocesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, očrpte noge, zoper rak in vneto kožo, ni boljšega zdravila, ko te mazilo.

Raba je priprosta; mazilo (žavba) se namaže na platneni robec in se pritane na bolno stran. Čez 4-6-8-12 ur se naredi nov flaster. — Zaprte bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso ognjico na-se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato jako dobro, ker hitro pomaga, in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna ognjica ven potegnjena. — Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred suetom (črnim pisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo potiša. — Očrpte in tekoče rane se morajo prej z mlačno vodo miti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

Škatljice se dobodo po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, ods-rani naglušnost, in po njem se dobi tudi popolno uže zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gl. a. v.